

WIJ ZIJN HET KLIMAAT

Anuna De Wever & Kyra Gantois

Wij zijn het klimaat

Een brief aan iedereen

Opgetekend door Jeroen Olyslaegers

2019

DE BEZIGE BIJ

AMSTERDAM

Copyright © 2019 Anuna De Wever, Kyra Gantois en

Jeroen Olyslaegers

Omslagontwerp bij Barbara

Omslagfoto Nel Berens

Vormgeving binnenwerk Peter Verwey, Heemstede

Druk Bariet Ten Brink, Meppel

ISBN 978 94 031 6860 9

NUR 320

debezigebij.nl

youth4climate.be

Dit is een brief die niemand uitsluit. We willen iedereen aanspreken, omdat het klimaat ons allemaal, zonder uitzondering, aangaat. Deze brief is bestemd voor politici, voor de generatie van onze ouders en grootouders en voor onze eigen generatie. Het is een brief voor iedereen en wij hopen dat iedereen 'm leest. Ja, we horen jullie al komen. Die hoop is naïef. Maar laat dat nu net onze kracht zijn. We laten ons niet afleiden door alles wat er gezegd wordt over het klimaat, wat er wordt beloofd of wat er wordt verdrongen. We kijken naar de feiten. Naïef is het kind in het sprookje dat zegt dat de keizer geen kleren aanheeft. Het huidige klimaatbeleid heeft evenmin veel aan. Dat klagen we aan.

Maar wij geloven ook in groei. In deze brief zullen we uitleggen waarom we dat doen en wat die groei voor ons betekent.

We zijn klein begonnen, kleiner dan dat kan zelfs nauwelijks. We waren met twee. Ons protest is begonnen aan de keukentafel. ‘En nu doen we iets,’ hebben we tegen elkaar gezegd. Maar iemand is ons voorgegaan, die nog kleiner begon; helemaal alleen. We keken naar Greta Thunberg, die dappere scholiere uit Zweden, die aan een vrijdagstaking was begonnen.

Beeld je in hoeveel moed en wilskracht je moet hebben om als vijftienjarige helemaal alleen voor het Zweeds parlement te gaan zitten met een bordje waarop staat ‘schoolstaking voor het klimaat’. Ze heeft op dat moment al meer moed getoond dan veel politici tijdens heel hun regeerperiode. In december 2018 werd ze

uitgenodigd op de klimaatop van Katowice waar tweehonderd wereldleiders bij elkaar kwamen om te spreken over de gevolgen van de klimaatverandering. Ze kreeg één minuut en zei: ‘Als een paar kinderen de voorpagina’s van heel de wereld halen gewoon omdat ze hebben gespijbel, stel je dan voor wat we allemaal samen kunnen doen.’

In België, het land waar wij opgroeien, ging op 2 december de klimaatmars, georganiseerd door Claim the Climate, door de straten van Brussel. Ze waren met veel meer dan 65.000 mensen. De kranten schreven dat dit de grootste klimaatmars ooit was. Een van onze vier klimaatministers in België – ja, we hebben er dus écht vier in dit kleine land – zei dat ze onze bezorgdheden meenam naar Katowice. Minister Marghem had zélf mee gestapt in die klimaatbetoging tegen het gebrek aan ambitie van haar eigen beleid, liet zich vervolgens

fotograferen in de privéjet waarmee ze naar de klimaatop ging en eenmaal daar aangekomen kreeg iedereen van haar te horen dat ons land weigert om mee te doen met de ‘High Ambition Coalition’ – dat zijn de landen die ambitieuzer willen zijn in hun strijd tegen de gevolgen van de klimaatopwarming.

Wij staarden naar onze laptop.

Nee, dit was geen grap.

Dit was echt.

Zien jullie het contrast tussen dat meisje uit Zweden en deze minister uit België? Dat was het moment aan de keukentafel dat wij, Anuna en Kyra, in elkaars ogen keken en tegen elkaar zeiden: genoeg is genoeg.

We staken.

We spijbelen.

We zijn burgerlijk ongehoorzaam.

Op donderdag 10 januari trokken we naar Brussel. De politie had ons op voorhand een pleintje toegewezen. We hebben een filmpje gemaakt dat viraal ging, we deden oproepen op sociale media, onze mobiele telefoon werd ons grootste wapen en journalisten schreven over ons: twee meisjes uit Mortsels staken volgende donderdag voor het klimaat. We checkten Google Earth. We lieten de politie weten dat het pleintje waarschijnlijk te klein zou zijn. We kregen het Europakruispunt toegewezen vlak aan het Centraal Station. Op 10 januari stonden we daar met 3000 man, ook dat plein was krap.

Op 17 januari werden dat er 12.500.

De week daarna 35.000.

En dan kwam er nog eens een klimaatmars op zondag 27 januari. Deze keer stapten we zelf mee, gevolgd door cameramensen en journalisten. Weer werd er gezegd dat dit de

grootste klimaatmars ooit was: 75.000 mensen, maar allicht waren we met nog veel meer.

En nu organiseren we acties over heel het land.

De kranten staan vol met berichten over klimaatopwarming.

Er komt van alles in beweging.

Maar wij denken nog altijd aan die keukentafel waar onze woede en onze angst uiteindelijk onze vastberadenheid is geworden.

Wij hebben de stap gezet om te protesteren, om van ons te laten horen in Brussel. Toen wij tot onze grote vreugde zagen dat we zoveel scholieren hebben kunnen motiveren om mee te blijven doen en dat ook volwassenen zich geroepen voelden, wisten we meteen dat het over veel meer ging dan louter protest.

Het gaat over verbinding.

We zijn niet alleen. Niemand van ons is dat op deze planeet.

We zijn allemaal met elkaar verbonden vanwege de aarde die we met elkaar delen.

En wij vinden dat we die verbinding vastberaden aan elkaar moeten tonen, niet enkel in de straten van zoveel steden, maar ook in deze brief.

Zoveel politici hebben immers al zoveel laten horen, zoveel meningen werden er al uitgesproken in kranten en op tv. We werden gevraagd rustig te blijven, niet burgerlijk ongehoorzaam te zijn en vertrouwen te hebben. We mochten ook niet panikeren, zo hoorden we van alle kanten. Dat klonk zelf nogal paniekerig, eerlijk gezegd, alsof wij vooral met een probleem zaten en niet ook de rest van de samenleving.

De verbinding die wij nastreven komt hierbij zelden aan bod. Dat verhaal lijkt niet echt te passen op nieuwssites, in kranten of tijdschriften. Het werd van bij het begin meteen

wij tegen zij. Dat vinden wij absurd. Wij willen het hier hebben over ons allemaal. Want ook al is het voor ons belangrijk om hier een paar dingen te kunnen zeggen tegen ‘jullie’, tegen politici, tegen de generatie van onze ouders of tegen mensen van onze leeftijd, voor ons blijft die ‘wij’, die verbinding tussen al die groepen, het allerbelangrijkste.